

Zájmena

Zájmeno je ohebné slovo, které stojí ve větě místo jména nebo je blíže určuje. Zájmena dělíme do několika skupin:

Zájmena osobní

Do této skupiny patří: *ich* (já), *du* (ty), *er* (on), *sie* (ona), *es* (ono), *wir* (my), *ihr* (vy – tykáni), *sie* (oni, ony, ona), *Sie* (Vy – vykáni). Jejich použití je podobné jako v češtině.

Následující tabulka uvádí skloňování osobních zájmen:

pád	já	ty	on	ona	ono	my	vy	oni	Vy
1.	ich	du	er	sie	es	wir	ihr	sie	Sie
2.	meiner	deiner	seiner	ihrer	seiner	unser	euer	ihrer	Ihrer
3.	mir	dir	ihm	ihr	ihm	uns	euch	ihnen	Ihnen
4.	mich	dich	ihn	sie	es	uns	euch	sie	Sie

Zájmena zvrtná

Zvrtná zájmena jsou součástí zvrtného slovesa, např. *sich waschen* (mýt se), *sich rasieren* (holit se), *sich freuen* (těšit se).

Ne vždy je ale sloveso zvrtné v češtině zvrtné i v němčině. Např.: *lernen* (učit se), *lachen* (smát se). Německé **sich** překládáme do češtiny zvrtnými zájmeny **se** a **si**. *Sich* stojí pouze v infinitivu a ve tvaru 3. osoby jednotného a množného čísla. V ostatních osobách se používá příslušný tvar osobního zájmena:

<i>sich rasieren</i> (holit se)		
osoba	jednotné číslo	množné číslo
1.	ich rasiere mich	wir rasieren uns
2.	du rasierst dich	ihr rasiert euch
3.	er/sie/es rasiert sich	sie/Sie rasieren sich (vykáni = „onikání“)

Zájmena přivlastňovací

Do této skupiny patří zájmena:

<i>mein</i> – můj	<i>unser</i> – náš
<i>dein</i> – tvůj	<i>euer</i> – váš
<i>sein</i> – jeho	<i>ihr</i> – jejich
<i>ihr</i> – její	<i>Ihr</i> – Váš
<i>sein</i> – jeho	

Tato skupina zájmen se skloňuje jako člen neurčitý (v jednotném čísle), např.: 1. pád: **ein** Auto – **mein** Auto (další pády: *meines Autos*, *meinem Auto*, *mein Auto*), a jako člen určitý (v množném čísle), např.: 1. pád: **die** Autos – **meine** Autos (ostatní pády: *meiner Autos*, *meinen Autos*, *meine Autos*).

Českému zájmenu **svůj** odpovídá v němčině přivlastňovací zájmeno odpovídajících osob a rodů:

Gestern habe ich meinen Freund getroffen. Včera jsem potkala svého přítele.

Hast du gestern deinen Freund getroffen? Potkal jsi včera svého přítele?

Přídavná jména stojící po přivlastňovacím zájmenu skloňujeme jako po členu neurčitým: *seine kleine Tochter, unser alter Opa* (jako: *eine kleine Tochter, ein alter Opa*).

Zájmena ukazovací

Mezi nepoužívanější ukazovací zájmena v němčině patří:

číslo jednotné	číslo množné (pro všechny rody)
<i>der, die, das</i> ten(to), ta(to), to(to)	<i>die</i> ti(to)
<i>dieser, diese, dieses</i> tento, tato, toto	<i>diese</i> tito
<i>jener, jene, jenes</i> onen, ona, ono	<i>jene</i> oni
<i>derjenige, diejenige, dasjenige</i> ten, ta, to – zdůrazněné	<i>diejenigen</i> ti
<i>derselbe, dieselbe, dasselbe</i> tentýž, tatáž, totéž	<i>dieselben</i> titíž

• Skloňování ukazovacích zájmen:

pád	jednotné číslo		množné číslo	
	mužský rod	ženský rod	střední rod	všechny rody
1.	der	die	das	die
2.	dessen	deren	dessen	deren
3.	dem	der	dem	denen
4.	den	die	das	die

Dieser, diese, dieses a *jener, jene, jenes* skloňujeme jako člen určitý:

pád	jednotné číslo		množné číslo	
	mužský rod	ženský rod	střední rod	všechny rody
1.	dieser	diese	dieses	diese
2.	dieses	dieser	dieses	dieser
3.	diesem	dieser	diesem	diesen
4.	diesen	diese	dieses	diese

Derjenige, diejenige, dasjenige a *derselbe, dieselbe, dasselbe* skloňujeme, jako bychom skloňovali každou část zvlášť, tj. první část (*der, die, das*) jako člen určitý a druhou část jako přídavné jméno po tomto členu.

1. pád: *der + jenige* *der + selbe*
2. pád: *des + jenigen* *des + selben*

• Zájmeno sám

Pro vyjádření českého **sám** existují v němčině nesklonné výrazy *selbst* a *allein*. *Selbst* zdůrazňuje osobu nebo věc; lze ho přeložit i jako **osobně**. Tento výraz klade často za podmět, např.: